

ČEBELA, NAŠA NAJBOLJ DRAGOCENA ZAVEZNICA

Rek, ki opisuje stanje blaginje in pravi, da se cedita med in mleko, ni privlečen za lase. Vsi dobro vemo, da nam žlica medu v čaju pomaga pri prehladu, med in druge čebelje pridelke pa uporabljamo tudi v kozmetiki. Ste si kdaj predstavljali, da je zrak v panju zdravilen? Bi se za sprostitvev morda ulegli na posteljo, pod katero marljivo plešejo pridne delavke?

Piše: BARBARA KOTNIK | Foto: ŠPELA KOTNIK

Zdravljenje s čebeljimi pridelki ali apiterapija je stara že stoletja, poznali so jo že stari Egipčani. Te možnosti raziskujejo tudi slovenski čebelarji. Da ni dobrodejno zgolj uživanje medu, dokazuje čebelar Karel Vogrinčič iz Pernice na Štajerskem, ki je panje postavil v leseno hiško, v kateri lahko uživa v sprostitvenih in zdravilnih metodah apiterapije. Čebele imajo vhod v svoja domovanja z zunanje strani, tako da v hiško le redko zaidejo, vendar pa panji v notranjosti ustvarjajo v prostoru posebno ozračje in energijo. Povabi me v čebelnjak in me vpraša, ali sem alergična na čebelje pike. Povem, da ne, a se nekoliko ustrašim, saj me že dolgo ni pičila nobena. »Potem pa le hitro noter,« reče Vogrinčič. »Danes so nekoliko divje.«

Medena masaža

Ko vstopiva v čebelnjak, je v njem prav poseben vonj. Čebelar Vogrinčič razloži, da je to propolis, ki se sprošča v zrak. Propolis je tisti čebelji pridelek, ki deluje antibakterijsko, in nekakšen čebelji antibiotik. Že samo stanje v takšnem čebelnjaku je torej zdravilno. Njegova žena Marija tu izvaja masažo z medom. Certifikat je pridobila na izobraževanju v Bonnu, kjer z medom masirajo po ruski metodi. »Ta temelji na tem, da je koža največji človeški organ, vsak njen predel pa je povezan z določenim organom,« razloži čebelar.

Samo hrbet

»Masiramo samo hrbet, kjer so vse cone drugih organov.« Hrbet se ne obarva enakomerno, pojavijo se lahko blede lise. Te glede na lego pokažejo, kateri izmed notranjih organov je prizadet, in čebelar lahko, glede na težave, svetuje obisk zdravnika. Masaža je torej diagnostična metoda. »Je pa tudi sprostitvena in zdravilna,« pove Vogrinčič in dodaja: »Pravijo, da je enakovredna enomesečnemu pitju čaja.« Po 15 minutah se namreč začnejo iz telesa izločati strupi. Z masažo gre med v podkožje, kjer s svojim zdravilnim delovanjem povleče na plan strupe. »Koža nekaterih ljudi začne izločati takšne snovi, da jih je treba umiti,« razloži čebelar in mi pokaže še voščene obloge, s katerimi jo na koncu nahranijo. Masiranemu dajo pod obraz posebno napravo propoler, ki sprošča zdravilne propolisne pare.

Prava frekvenca

Nasproti masažne mize stojijo oštevilčeni panji. Ves čas lahko slišimo tiho brnenje čebel v notranjosti. Čebelar Vogrinčič spusti sprednje stopnice, ki so bile skrite pod stropom čebelnjaka. Če se povzpnete po njih, vas na koncu čaka visoko ležišče. Tu lahko počivate neposredno nad panji, kjer čutite energijo čebel.

»Čebela s svojim premikanjem kril ustvarja frekvenco. Ta je enaka tej, ki jo imajo človeška rdeča krvna telesa,« pri-poveduje Vogrinčič in razloži: »Z ležanjem nad panji v čebelnjaku se naše telo vrne v sozvočje in harmonijo ter nas pomiri.« Ob panjih stojijo tudi vrata. Vodijo v tako imenovano protistresno komoro, v kateri je udoben naslanjač z dihalno masko. »Tu se lahko človek odstrani od vsakdanjega stresnega tempa, meditira, počiva ali pa se z masko poveže s panji,« pove čebelar. Vdihavanje čebeljih hlapov namreč blagodejno vpliva na dihalo.

Zoper astmo

»Zdravi tudi astmo, Avstrijci imajo na primer terapijo, pri kateri astmatiki vdihavajo te hlapke dvakrat na dan po pol ure. Po desetih obiskih lahko bolniki pustijo pumpico kar tam, naslednje leto pa pridejo na terapijo le še enkrat preventivno,« navdušeno razloži Vogrinčič, nato pa nekoliko razočarano dodaja: »V tujini je takšno alternativno zdravljenje lepo urejeno, pri nas pa na žalost teh dejavnosti še registrirati ne smemo.« Učinke apiterapije v Sloveniji lahko trenutno potrdijo samo s primeri dobre prakse, ko uporabniki sporočijo rezultate različnih zdravljenj. »Čas za apite-

rapijo še prihaja,« je prepričan Vogrinčič, ki kot čebelar veliko potuje. »Večkrat sem bil že v Ukrajini, Romuniji, Srbiji. Tam apiterapijo, kot jo poznamo mi, izvajajo tudi v sanatorijih. Medicina jo podpira in obstajajo klinike, ki zdravijo izključno z njo.«

Čebelji pik

Ena izmed metod apiterapije je zdravljenje določenih zdravstvenih težav s čebeljim strupom. Najbolj poznana je seveda s pikom čebele. Pri revmatoidnem artritisu so jo uporabljale že antične kulture, kot so bili Egipčani, Kitajci in Grki. Čebelji strup učinkuje protivnetno in analgetično, znižuje tudi krvni tlak in količino holesterola v krvi, povišuje pa splošno napetost mišičnega tkiva ter delovno sposobnost organizma. Ker obstaja nevarnost alergije na strup in anafilaktičnega šoka, je treba zdravljenje s čebeljim strupom izvajati le pod zdravniško kontrolo. Pri čebelarstvu Vogrinčič so zato v sodelovanju s celjskim podjetjem Poznik na podlagi spoznanj apiterapije in uporabe informacijskih tehnologij razvili informirane elemente. Gre za nalepke, ki jih nalepimo na oboleli predel in so novost tudi na svetovnem trgu. V njih ni materiala, kot recimo zdravilne učinkovine v tabletah, ampak je vanje zbrana samo informacija, sled, neke vrste spomin na učinek čebeljega pika ali druge čebelje učinkovine.

Te informacije so v nalepke zajete prek orgonitov, telo pa nato iz njih samo izbere tisto, kar potrebuje. »Fizični čebelji izdelki niso več potrebni,« pove Vogrinčič. »Tudi ni več strahu, da bi jih predozirali, saj organizem vzame iz nalepke točno tisto, kar potrebuje.« Našeteje mi nekaj ozdravljenih primerov, tako slovenskih kot tujih, in razloži, da so nalepke ustvarili le za lajšanje bolečin, zdaj se že pojavljajo ozdravitve določenih bolezni. »Ko kdo vpraša, ali mu bo to pomagalo, si ne upamo stoodstotno trditi, da bo,« sklene in dodaja: »Zato mora vsak poskusiti in poslušati svoje telo.«

Med se ne pokvari

Za konec mi čebelar Vogrinčič odgovori še na nekaj mitov o medu in čebelarjih, ki krožijo med nepoznavalci. Najprej me zanima, kako je s čebeljimi izdelki. Kje jih kupiti in kako se prepričati, da so res dobri in naravni? »Kupujte jih pri čebelarju, ki mu zaupate. Najboljši izdelki so lokalni in sezonski,« pove in namigne: »Čebelarja, ki vam bo letos rekel, da ima veliko medu, se izognite. Letos je namreč slaba sezona in tisti, ki pridela veliko, čebele hrani s sladkorjem.« Po tem se tudi

»Večkrat sem bil že v Ukrajini, Romuniji, Srbiji. Tam apiterapijo, kot jo poznamo mi, izvajajo tudi v sanatorijih. Medicina jo podpira in obstajajo klinike, ki zdravijo izključno z njo.

razlikuje pravi čebelar od pohlepnega. »V čebelarstvu pozdravu 'Naj medii!' se skriva preizkušnja. Kdor v njem vidi polne sode medu, je 'medar', tisti, ki pa vidi dobre razmere za čebele, pa je šele lahko čebelar,« mi zaupa Vogrinčič. In onesnaženje, ali tudi to vpliva na kakovost medu? »Zanimivo raziskavo so naredili na beograjski veterinarski fakulteti. Čebeljak so postavili na najbolj ogroženo območje Beograda, ob avtocesto. Ko so testirali med, so pričakovali, da bodo v njem našli težke kovine, pesticide in druge strupe. Pa ni bilo tako, povsem čist je bil tako prvi kot petnajsti vzorec. Nato so začeli testirati tudi čebelo. Ta je akumulirane strupe skrila v svoje maščevje. Ko se je njeno telo toliko napolnilo z njimi, da v panj ni mogla več prinesiti čiste-ga medu, je ostala zunaj v naravi in umrla. Tako ni škodovala svojemu zarodu v panju,« razloži Vogrinčič in opozori, da z onesnaženjem močno skrajšujemo življenjsko dobo čebel, kar lahko vodi v njihovo izumrtje. Ko kupujete med, bodite prav tako pozorni na njegovo strukturo. Če ste mislili, da je strjen pokvarjen, ste se krepko zmotili. »Med je živilo, ki se ne pokvari. V piramidah so našli starega dva tisoč let, ga vzeli iz posod in je bil dober. In znak naravnega medu je ravno kristalizacija,« se nasmeje Vogrinčič.